

POSTANOWIENIE

Dnia 20 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Adam Redzik

w sprawie ze skargi B.P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki w postępowaniu przed Sądem Najwyższym w sprawach o sygn. II Ko 46/23, II Ko 64/24, II Ko 150/24,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych 20 lutego 2025 r.,

pozostawia skargę bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 6 stycznia 2025 r. B. P. (dalej także jako: Skarżąca), działając osobiście, wniosła o stwierdzenie, że w sprawach toczących się przed Sądem Najwyższym, sygn. II Ko 46/23, II Ko 64/24, II Ko 150/24 doszło do przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zaważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „u.s.p.p.”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy,

nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 3 u.s.p.p. określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu. W konsekwencji uznać należy, że sprawa o rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania nie jest „sprawą” w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 2022 r., I NSP 266/22).

Sprawy II Ko 46/23, II Ko 64/24, II Ko 150/24 w których stwierdzenia przewlekłości domagała się Skarżąca, zainicjowane zostały wnioskami o rozważenie wznowienia postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Lublinie z 26 listopada 2018 r., sygn. II AKa 179/18. Jak wskazano powyżej, skarga na przewlekłość postępowania w sprawach zainicjowanych wnioskiem do sądu mającym na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu jest niedopuszczalna.

W powyższych okolicznościach Sąd Najwyższy, stosownie do art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 u.s.p.p., pozostawił skargę bez rozpoznania.

Sk

r.g.